

תלמודו בידו

דף כ עמוד ב

א [עיר שיש בה מפולת, האם על בני העיר להתענות ולהתריע ?

ב [באלו מקרים סמכו על זכויותיו של רב אדא בר אהבה ?

ג [מה הן זכויותיו של רב אדא בר אהבה שהביא לו אריכות ימים ?

ד [כיצד נהג רב הונא עם הירקות שנשארו לבעלי הגינות בערב שבת ?

א [מתענים ומתריעים: אם נפלו חומות בריאות שאינן ראויות ליפול.

אבל סביבותיה מתענות ולא מתריעות.

אין מתענים: אם נפלו חומות גבוהות, כיון שעשויות ליפול ברוח.

או שהיו בנויות על שפת הנהר, כיון שהמים שוחקים את היסודות.

ב 1. רב ושמואל לא עברו תחת חומה רעועה מחשש שתיפול, אף שעמדה במקומה שלש עשרה שנים. אך כשהיה עמם רב אדא לא חששו מלעבור תחתיה.

2. לרב הונא היה יין בבית רעוע וחשש לקחתו משם, שמא יפול הבית עליו. הכניס את רב אדא לשם, ומשכו בדברי תורה עד שיוציא את היין מהמקום.

ג [לא הקפיד בתוך ביתו. לא צעד בפני מי שגדול ממנו. לא שש בתקלת חברו. לא הרבה בדברי תורה במבואות מטונפות. לא הלך ארבע אמות בלא תורה ותפילין. לא ישן בבית המדרש אפילו שינת עראי. לא קרא לחברו בשם גנאי.

ד [היה קונה אותם, מחשש שבשבוע הבא לא יקטפו מגינתם כדי שלא יפסידו. וזרקם לנהר, בתקוה שימצאום בני אדם במקום אחר ויאכלום.

ולא חילקם לעניים, שמא יסמכו על כך בעתיד, ולא יקנו בעצמם.

ואם ימכרו בעלי הגינות את הכל, יישארו ללא ירק לשבת.

ולא חילקם לבהמות, שסבר שאין מאכילים לבהמה מאכל אדם, משום ביזוי אוכלים.